

19. И не съмъ вече достоинъ да ся наричамъ твой сынъ ; стори мя както единого отъ наемници—тѣ си.

20. И станѫ та дойде при бащѫ си. И когато бѣ далечъ още, видѣ го баща му, и смили ся, и завтича ся, и нападнѫ на вратъ—тъ му, и го цѣлунѫ.

21. Рече му сынъ му : Отче, съгрѣшихъ на небе—то и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоинъ да ся нарекѫ твой сынъ.

22. И рече баща му на слугы—тѣ си : Изнѣсте вѣнъ най добрѣтѫ прѣмѣни, и облѣчте го, и дайте пръстенъ на рѣкѣ—тѫ му, и обуща на нозѣ—тѣ му ;

23. И докарайте хранено—то тело та го заколѣте, да ядемъ и да ся веселимъ ;

24. Защото тойзи ми сынъ мъртъвъ бѣ, и оживѣ, загынѫлъ бѣ, и намѣри ся. И наченѫхѫ да ся веселятъ.

25. А по старый—тъ сынъ бѣше на нивѣ ; и както идяше та наближи кѫщѣ—тѫ, чу пѣяніе и ликуваніе.

26. И привыка едного отъ слугы—тѣ и пыташе що е това ?

27. А той му рече : Братъ ти си дойде ; и закла баща ти хранено—то тело, защото го прія здравъ.

28. И разгнѣви ся, и не рачаше да влѣзе : и тѣй баща му излѣзе, и моляше му ся.

29. А той отговори и рече на бащѫ си : Ето толкоzi години ти работиѣ, и никога твої—тѫ заповѣдъ не съмъ прѣстѣпилъ ; и на мене нито яре ми си далъ нѣкога, да ся повеселїлъ и азъ съсъ пріятeli—тѣ си :

30. А по що си дойде тойзи твой сынъ, който изѣде имотъ—тъ ти съ блудници, за него си заклалъ хранено—то тело.

31. А той му рече : Сынко, ты си вынѣгы съ мене ; и всичко—то мое, твое е ;

32. А трѣбаше да ся вѣзвеселимъ и да ся вѣзрадвамы, защото тойзи твой братъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, и загынѫлъ бѣ и намѣри ся.